ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Νοεμβρίου 2006

σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 11/06 (πρώην N 127/05) που προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλία υπέρ της AEM Torino

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 5276]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/941/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και ιδίως το άρθρο 62, παράγραφος 1 στοιχείο α),

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ([1]) βάσει των ανωτέρω διατάξεων,

Εκτιμώντας τα εξής:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Η Ιταλία με επιστολή της της 21ης Μαρτίου 2005 κοινοποίησε στην Επιτροπή την ενίσχυση που προτίθετο να χορηγήσει στην AEM Torino για μη ανακτήσιμες δαπάνες στον ενεργειακό τομέα. Η Επιτροπή με επιστολές της της 4ης Μαΐου, της 19ης Ιουλίου και της 14ης Νοεμβρίου 2005, ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες που η Ιταλία διαβίβασε με επιστολές της της 27ης Ιουνίου, της 5ης Ιουλίου και της 3ης Οκτωβρίου 2005 και της 1ης Φεβρουαρίου 2006.

(2) Η Επιτροπή, με επιστολή της της 4ης Απριλίου 2006 ενημέρωσε την Ιταλία ότι είχε αποφασίσει να κινήσει την διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ. Η Ιταλία δεν απάντησε στην επιστολή της Επιτροπής.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([2]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

(4) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις, ούτε από μέρους της AEM Torino ούτε από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(5) Η ενίσχυση αφορά την επιστροφή που η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην AEM Torino για μη ανακτήσιμες δαπάνες στον ενεργειακό τομέα. Η AEM Torino είναι μία από τις καλούμενες «δημοτικοποιημένες επιχειρήσεις» η οποία λειτουργεί ειδικότερα στον ενεργειακό τομέα. Η ενίσχυση στηρίζεται σε ένα ανάλογο μέτρο που έχει εγκρίνει η Επιτροπή ([3]).

(6) Το ποσό της ενίσχυσης ανέρχεται σε 16,338 εκατ. ευρώ, τα οποία πρέπει να δοθούν υπό μορφή επιχορηγήσεων.

(7) Η Ιταλία εξέφρασε την πρόθεσή της να υποβάλει ετήσια έκθεση για την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου.

(8) Η Ιταλία ενημέρωσε ότι το μέτρο αυτό δεν μπορεί να εφαρμοστεί σωρευτικά με κανενός άλλου είδους ενίσχυση.

Η ΣΩΡΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ DEGGENDORF

(9) Η Επιτροπή, στις 5 Ιουνίου 2002, εξέδωσε αρνητική απόφαση σχετικά με την κρατική ενίσχυση (C 27/99, πρώην NN 69/98) που χορήγησε η Ιταλία, υπό μορφή φορολογικών απαλλαγών και επιδοτούμενων δανείων, σε επιχειρήσεις παροχής δημοσίων υπηρεσιών με δημόσια κατά πλειοψηφία κεφάλαια, ιδιοκτήτριες των οποίων είναι δημόσιες τοπικές διοικήσεις («δημοτικοποιημένες επιχειρήσεις») ([4]).

(10) Η Επιτροπή στην απόφασή της είχε δηλώσει ότι τέτοια καθεστώτα ενίσχυσης μη κοινοποιηθέντα ήταν παράνομα και ασυμβίβαστα και είχε επιβάλει στο ιταλικό κράτος την ανάκτηση κάθε χορηγηθέντος στο πλαίσιο αυτό ποσού ([5]).

(11) Η διαδικασία για την ανάκτηση ήταν ιδιαίτερα βραδεία. Η Ιταλία εξέδωσε τον νόμο αριθ. 62, της 18ης Απριλίου 2005, το άρθρο 27 του οποίου προβλέπει, κατ' εφαρμογή της προαναφερθείσας απόφασης της Επιτροπής, την ανάκτηση των ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στις δημοτικοποιημένες επιχειρήσεις. Ωστόσο, επετράπη στους δικαιούχους να επιστρέψουν τις ενισχύσεις με δόσεις, σε 24μηνη χρονική περίοδο, η δε σχετική διάταξη είχε εγκριθεί από την Agenzia delle entrate με απόφαση της 1ης Ιουνίου 2005.

(12) Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπό εκδίκαση ακόμα υπόθεσης T-297/02 ACEA/Επιτροπής, η ίδια η AEM Torino δήλωσε ότι είχε τύχει των καθεστώτων ενισχύσεων που αποτελούσαν αντικείμενο της απόφασης 2003/193/ΕΚ, υπό μορφή φορολογικών απαλλαγών το 1997, το 1998 και το 1999, καθώς και επιδοτούμενων δανείων που είχαν χορηγηθεί από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

([1]) ΕΕ C 116, της 17.5.2006, σ. 2.

([2]) Πρβλ. υποσημ. 1.

([3]) Απόφαση της Επιτροπής της 1ης Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση N 490/00, ειδικότερα στο τμήμα που αφορά τις εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

([4]) ΕΕ L 77, της 24.3.2003, σ. 21.

([5]) Το άρθρο 3 της απόφασης της Επιτροπής επιβάλλει στην Ιταλία να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση από τους δικαιούχους της παράνομα χορηγηθείσας σε αυτούς ενίσχυσης.

(13) Εξάλλου, σύμφωνα με τα στοιχεία που διαβίβασε η Ιταλία, η AEM Torino είχε παράσχει πληροφορίες κατά τη διάρκεια των τακτικών διαδικασιών βεβαίωσης και είσπραξης των φόρων μετά την απόφαση της Agenzia delle entrate. Η AEM Torino θα έπρεπε να επιστρέψει το ποσό των παράνομων ενισχύσεων εντός εξήντα ημερών από την κοινοποίηση της βεβαίωσης, και σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, θα έπρεπε αυτό να ανακοινωθεί στην Agenzia delle entrate μέχρι την 11η Ιανουαρίου 2006. Η Ιταλία δεν κοινοποίησε εάν η AEM Torino όντως είχε επιστρέψει το ποσό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

(14) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχον οι ιταλικές αρχές σχετικά με την παρούσα περίπτωση, η AEM Torino δεν είχε τύχει δανείων από μέρους του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων.

(15) Η Επιτροπή μη όντας σε θέση να βεβαιώσει την ενδεχόμενη σώρευση παράνομης ενίσχυσης η οποία είχε προηγουμένως χορηγηθεί, κατ' εφαρμογή του ιταλικού καθεστώτος υπέρ των δημοτικοποιημένων επιχειρήσεων, με την νέα υπό εξέταση ενίσχυση, ζήτησε από την Ιταλία να φροντίσει ώστε να μην υπάρξει τέτοια σώρευση αναλαμβάνοντας την υποχρέωση να χορηγήσει ενίσχυση για μη ανακτήσιμες δαπάνες μόνο αφού είχαν επιστραφεί οι παράνομες ενισχύσεις. Η Ιταλία ανέλαβε την εν λόγω δέσμευση.

ΛΟΓΟΙ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

(16) Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το υπό εξέταση μέτρο πρέπει να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση.

(17) Η Επιτροπή εξέτασε, ως εκ τούτου, το συμβιβάσιμο του μέτρου αυτού με τους κανόνες που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις, στηριζόμενη ειδικότερα στην ανακοίνωσή της σχετικά με τη μέθοδο για την ανάλυση των κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται για ορισμένες μη ανακτήσιμες δαπάνες ([6]), και αντείπε ότι η χρησιμοποιηθείσα μέθοδος για τον υπολογισμό του ποσού και ο ίδιος ο υπολογισμός αντιστοιχούσαν προς όλες τις υποδείξεις που αναφέρονταν στην εν λόγω κοινοποίηση.

(18) Το Δικαστήριο, με απόφαση της 15ης Μαΐου 1997 (απόφαση «Deggendorf») ([7]) απεφάνθη ότι «όταν η Επιτροπή εξετάζει αν μία κρατική ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, πρέπει να λαμβάνει υπόψη της όλα τα στοιχεία που ασκούν επιρροή. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται, εφόσον συντρέχει περίπτωση, η κατάσταση που ήδη εκτιμήθηκε με προηγούμενη απόφαση, καθώς και οι υποχρεώσεις που η προηγούμενη αυτή απόφαση επέβαλε σε ένα κράτος μέλος». Σύμφωνα με το Δικαστήριο, νέες ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες την κοινή αγορά εάν δεν έχουν επιστραφεί οι προηγούμενες παράνομες ενισχύσεις, δεδομένου ότι το σωρευτικό αποτέλεσμα των ενισχύσεων αυτών μπορεί να παραγάγει σοβαρές στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά.

(19) Βάσει της εν λόγω νομολογίας, η Επιτροπή προβαίνει, ως εκ τούτου, στην αξιολόγηση μιας νέας ενίσχυσης εξακριβώνοντας κατά πόσον ο δικαιούχος της νέας ενίσχυσης έχει ή όχι επιστρέψει εξολοκλήρου κάθε προηγούμενη ενίσχυση που έπρεπε να ανακτηθεί κατ' εφαρμογή της αρνητικής απόφασης που είχε εκδώσει η ίδια η Επιτροπή.

(20) Εφαρμόζοντας στη συγκεκριμένη περίπτωση την αρχή που καθορίζει η εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι: α) η AEM Torino έχει τύχει προηγούμενης ενίσχυσης, δηλαδή ενίσχυσης που χορηγείται στις δημοτικοποιημένες επιχειρήσεις (βλ. σημεία 9-15), η οποία πρέπει να επιστραφεί κατ' εφαρμογή της απόφασης 2003/193/ΕΚ, β) οι ιταλικές αρχές δεν έχουν ακόμα εκπληρώσει την υποχρέωσή τους όσον αφορά την ανάκτηση που επιβάλλεται από την προαναφερθείσα απόφαση. Είναι γεγονός ότι η απόφαση 2003/193/ΕΚ αφορά καθεστώς ενισχύσεων. Ορίζει όμως και την ανάκτηση των παράνομων και ασυμβίβαστων ενισχύσεων που έχουν χορηγηθεί στο πλαίσιο του συγκεκριμένου καθεστώτος. Εξάλλου, η AEM Torino απεδέχθη ρητά ότι είχε τύχει του εν λόγω καθεστώτος και δεν υπάρχουν λόγοι να θεωρηθεί ότι, στην συγκεκριμένη δική της περίπτωση, τα υπό εξέταση μέτρα δεν συνιστούν ενίσχυση ή εμφανίζονται ως τρέχουσα ενίσχυση ή έχουν θεωρηθεί συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά.

(21) Τέσσερα χρόνια μετά την έκδοση της απόφασης 2003/193/ΕΚ, οι ιταλικές αρχές πρέπει ακόμα να ανακτήσουν τις παράνομες ενισχύσεις. Οι ιταλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι όσον αφορά την εκτέλεση της υποχρέωσής τους για την ανάκτηση βρίσκονται ακόμα στο στάδιο της έκδοσης και εφαρμογής των κατάλληλων διοικητικών μέτρων.

(22) Ειδικότερα, η Ιταλία ενημέρωσε ότι η AEM Torino υπέβαλε στην Agenzia delle entrate δήλωση με την οποία αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει τα ποσά που θα της ζητήσει η υπηρεσία αυτή. Ωστόσο, οι ιταλικές αρχές δεν ήταν σε θέση να αναφέρουν:

— το ποσό που η AEM Torino πρέπει να επιστρέψει βάσει της διαδικασίας ανάκτησης,

— τους όρους για την πληρωμή. Η Ιταλία ενημέρωσε ότι η AEM Torino έπρεπε να πραγματοποιήσει την επιστροφή μέχρι τις 11 Μαρτίου 2006, αλλά ουδόλως επιβεβαίωσε ότι η πληρωμή θα ήταν πλήρης (συμπεριλαμβανομένων και των τόκων) και άμεση (χωρίς να χρησιμοποιήσει την 24μηνη περίοδο που προβλέπει ο νόμος αριθ. 62, της 18ης Απριλίου 2005).

(23) Εξάλλου, δεν είναι σαφές κατά πόσον η AEM Torino έχει επωφεληθεί ή όχι από επιδοτούμενα δάνεια που έχει χορηγήσει το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα οποία κηρύχθηκαν παράνομα με την απόφαση 2003/193/ΕΚ και σε περίπτωση που έχει επωφεληθεί, εάν τα έχει επιστρέψει.

(24) Εν κατακλείδι, η Ιταλία δεν έχει καταστήσει σαφές αν υπήρξε ανάκτηση της προηγούμενης ενίσχυσης την οποία κατά πάσα πιθανότητα έχει λάβει η AEM Torino. Βάσει των προαναφερθέντων πληροφοριών, θα πρέπει να συναχθεί ότι η AEM Torino μπορεί να έλαβε και δεν έχει ακόμα επιστρέψει ορισμένα ποσά της ενίσχυσης τα οποία είχαν χορηγηθεί στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων που κηρύχθηκε ασυμβίβαστο, με την απόφαση 2003/193/ΕΚ .

([6]) Που εκδόθηκε από την Επιτροπή στις 26 Ιουλίου 2001, και βρίσκεται στην ιστοσελίδα web της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού της Επιτροπής, στην ακόλουθη διεύθυνση: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/it.pdf. Διαβιβάσθηκε στα κράτη μέλη με επιστολή της 6ης Αυγούστου 2001 (στοιχ. αναφ. (2001) D/290869).

([7]) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 15ης Μαΐου 1997, στην υπόθεση C-355/95 *TWD/Επιτροπής*, Συλλ. I-2549, παράγραφοι 25-26 («απόφαση Deggendorf»).

(25) Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να καθορίσει το ποσό της ενίσχυσης που η AEM Torino είχε ήδη λάβει πριν από τη νέα υπό εξέταση ενίσχυση και το οποίο πρέπει ακόμα να επιστρέψει, ούτε η Επιτροπή είναι σε θέση να αξιολογήσει το σωρευτικό αποτέλεσμα της «παλαιάς» με την «νέα» ενίσχυση υπέρ της AEM Torino και την ενδεχόμενη στρέβλωση του ανταγωνισμού που θα συνεπάγεται για την κοινή αγορά η εν λόγω σώρευση.

(26) Σύμφωνα με το περιεχόμενο της απόφασης Deggendorf, η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη της τις συνθήκες που έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης σε προηγούμενη απόφαση και τις υποχρεώσεις που μία ανάλογη απόφαση θα επέβαλε σε ένα κράτος μέλος και δεν μπορεί να αποφασίσει όσον αφορά το συμβιβάσιμο μίας νέας ενίσχυσης με την κοινή αγορά μέχρι να επιστραφεί η παλαιά παράνομα χορηγηθείσα ενίσχυση.

(27) Εξάλλου, η ενίσχυση για την επιστροφή των μη επιστρεπτέων δαπανών δεν μπορεί να σωρευτεί με καμία άλλη ενίσχυση.

(28) Σύμφωνα με την αρχή που όρισε το Δικαστήριο στην απόφαση Deggendorf, μόνο η ανάληψη υποχρέωσης για τη χορήγηση της νέας ενίσχυσης μετά την πλήρη επιστροφή της προηγούμενης ενίσχυσης θα μπορούσε να αποτρέψει κάθε κίνδυνο σώρευσης των δύο μέτρων και στρέβλωσης του ανταγωνισμού.

(29) Ζητήθηκε επανειλημμένα στην Ιταλία να αναλάβει υποχρέωση προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά αυτή αρνήθηκε.

(30) Εξακολουθεί, κατά συνέπεια, να υπάρχει σωρευτικό αποτέλεσμα των δύο ενισχύσεων, που η Επιτροπή δεν μπορεί να αξιολογήσει κατάλληλα. Σ'αυτό το στάδιο, ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν μπορεί να κηρυχθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ AEM TORINO

(31) Ούτε η Ιταλία ούτε η δικαιούχος διέλυσαν τις αμφιβολίες που οδήγησαν στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας. Η Ιταλία δεν απάντησε στην επιστολή που της ανακοίνωνε την κίνηση της διαδικασίας ούτε περιήλθαν πληροφορίες από μέρους της AEM Torino.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

(32) Οι λόγοι που οδήγησαν την Επιτροπή να κινήσει τη διαδικασία δεν τέθηκαν υπό αμφισβήτηση. Το μέτρο αποτελεί ενίσχυση και μπορεί να κηρυχθεί συμβιβάσιμο βάσει της μεθόδου όσον αφορά τις μη ανακτήσιμες δαπάνες. Ωστόσο, δεδομένης της ενδεχόμενης σώρευσης με προηγούμενη ενίσχυση την οποία η δικαιούχος δεν έχει επιστρέψει, η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχτεί το συνδυασμένο αποτέλεσμα των δύο ενισχύσεων.

(33) Η Ιταλία δεν παρέσχε καμία πληροφορία που να επιτρέπει στην Επιτροπή να αξιολογήσει την ενδεχόμενη σώρευση. Εξάλλου, η διαδικασία για την ανάκτηση ήταν ιδιαίτερα αργή και δυσχερής. Στις 19 Ιανουαρίου 2005, η Επιτροπή αποφάσισε, ως εκ τούτου, να προσφύγει στο Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, με σκοπό να εξασφαλίσει την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της απόφασης 2003/193/ΕΚ.

(34) Την 1η Ιουνίου 2006 το Δικαστήριο απεφάνθη ([8]) ότι, η Ιταλία μη λαμβάνοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την επιστροφή της ενίσχυσης που έχει κηρυχθεί παράνομη και ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που της επιβάλει η συνθήκη.

(35) Η Επιτροπή οφείλει να εξασφαλίσει ότι η νέα ενίσχυση θα καταβληθεί μόνο εάν αποκλεισθεί ο κίνδυνος σώρευσης, δηλαδή μόνο αφού η AEM Torino επιστρέψει εξολοκλήρου την παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση την οποία έχει λάβει.

(36) Προκύπτει ότι η Επιτροπή πρέπει να εξακριβώσει αυστηρά ότι ο προαναφερθείς όρος τηρείται πλήρως.

(37) Κατά συνέπεια, θα πρέπει να επιτραπεί στην Ιταλία να καταβάλει τη νέα ενίσχυση μόνο αφού υποβάλει στην Επιτροπή απόδειξη ότι έχει προβεί στην πλήρη ανάκτηση της ενίσχυσης από την AEM Torino.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(38) Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων, η Επιτροπή επιβεβαιώνει την αξιολόγησή της σύμφωνα με την οποία το ανακοινωθέν μέτρο, που αφορά ενίσχυση για μη ανακτήσιμες δαπάνες την οποία η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην AEM Torino, πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση συμβιβάσιμη με τη συνθήκη ΕΚ.

(39) Ωστόσο, από τη διεξαχθείσα έρευνα επιβεβαιώθηκε ότι η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να βεβαιώσει εάν το συνδυασμένο αποτέλεσμα της νέας ενίσχυσης και της προηγούμενης παράνομης και ασυμβίβαστης ενίσχυσης οδηγεί σε αθέμιτη στρέβλωση του ανταγωνισμού που μπορεί να είναι αντίθετη με τη συνθήκη ΕΚ.

(40) Κατά συνέπεια, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 4 του κανονισμού αριθ. 659/99 ([9]), η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν πρέπει να χορηγηθεί στην δικαιούχο πριν αυτή επιστρέψει την προηγούμενη παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση.

(41) Τέλος, πριν χορηγηθεί η υπό εξέταση ενίσχυση, η Ιταλία πρέπει να υποβάλει στην Επιτροπή αποδείξεις ότι η AEM Torino έχει επιστρέψει εξολοκλήρου την ενίσχυση που είχε λάβει προηγουμένως.

([8]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 1.6.2006, στην υπόθεση C-207/05 Επιτροπή/Ιταλίας (Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί).

([9]) ΕΕ L 83, της 27.3.1999, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην AEM Torino για μη ανακτήσιμες δαπάνες, ποσού 16,338 εκατ. ευρώ, συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι όροι του άρθρου 2.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1 δεν μπορεί να χορηγηθεί προτού η Ιταλία υποβάλει στην Επιτροπή αποδείξεις ότι η AEM Torino δεν έχει τύχει της προηγούμενης ενίσχυσης που είχε χορηγηθεί στο πλαίσιο του καθεστώτος υπέρ των «δημοτικοποιημένων επιχειρήσεων», το οποίο κηρύχθηκε παράνομο και ασυμβίβαστο με τη συνθήκη με την απόφαση 2003/193/ΕΚ, ή απόδειξη ότι η AEM Torino έχει επιστρέψει μαζί με τους τόκους την προηγούμενη ενίσχυση που είχε λάβει στο πλαίσιο του καθεστώτος αυτού.

Άρθρο 3

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία ανακοινώνει στην Επιτροπή τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί με την απόφαση αυτή.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 8 Νοεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή

Μέλος της Επιτροπής

Neelie KROES